

Til beslutningsforslag nr. B 24. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 7. februar 1995

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 51 om ydelse af statsbidrag til civilingeniør Tom Lisborg tilbage fra Finansudvalget

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til udenrigsministeren og justitsministeren, som disse har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og mundtlige henvendelser fra Tom Lisborg.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret* og bemærker i øvrigt:

Det forekommer mindretallet urimeligt, at flertallet af partierne, herunder regeringen, giver indtryk af, at man vil hjælpe Tom Lisborg med at få rettet forbytningen uden så alligevel at gøre det, der er nødvendigt for at rette forbytningen.

En rettelse af forbytningen kræver både en sletning af den forkerte registrering og en registrering hos den biologiske far. Det vil regeringen og flertallet af partierne i Folketinget ikke være med til.

Med udenrigsministeren i spidsen vil flertallet kun være med til at slette den forkerte registrering, men ikke sørge for en registrering hos den biologiske far.

Der bliver således ikke tale om at rette forbytningen, men udelukkende at slette den for-

kerte registrering, hvilket er utilfredsstillende og uforståeligt.

Udenrigsministeriet har gang på gang forsøgt at sætte Tom Lisborg skakmat. Hvorfor Udenrigsministeriet optræder så urimeligt er uforståeligt, specielt da Folketinget har udenrigsministerens ord for, at der ikke er noget at skjule i denne sag.

For eksempel har Udenrigsministeriet efter længere tids tovtværkeri medgivet Tom Lisborg, at han naturligvis skal have en advokat, der ikke er afhængig af generalkonsulatet. Generalkonsulatet er selvfølgelig inhabilt, da konsulatet er part i sagen.

Men man giver ikke Tom Lisborg muligheden for at finde en anden egnet advokat. Dels er det afsatte beløb til advokathjælp alt for lille til, at nogen advokat vil påtage sig opgaven, og dels er der ikke sat midler af til, at Tom Lisborg kan finde en anden advokat. Udenrigsministeriet har spurgt nogle få advokatfirmaer, om de ville påtage sig opgaven, hvilket de imidlertid ikke ville.

Hvorfor de ikke ville det fremgår ikke. Efter disse få spage forsøg på at finde en egnet advokat læner Udenrigsministeriet sig tilbage med korslagte arme i stedet for at fortsætte arbejdet med at finde en egnet og villig advokat.

Det kan frygtes, at Udenrigsministeriet efter vedtagelse af aktstykket vil læne sig tilbage og vente på, at Tom Lisborg selv finder en egnet advokat, hvilket man godt ved, at Tom Lisborg ikke har råd til. Så kan Udenrigsministeriet